
Horodło, st. 25, gm. Horodło, woj. lubelskie, AZP 85-95/117

Informator Archeologiczny : badania 34, 142

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Hłomcza, st. 1, gm. Sanok,
woj. podkarpackie, AZP 112-
79/80

patrz: paleolit

HORODŁO, st. 25,
gm. Horodło, woj. lubelskie,
AZP 85-95/117

- osada kultury przeworskiej (okres wpływów rzymski B2)
- ślady osadnictwa nowożytnego

Badania o charakterze ratowniczym, prowadzone podczas budowy Placówki Straży Granicznej w Horodle pod kierunkiem mgr. Stanisława Gołuba na zlecenie inwestora.

W trakcie ziemnych robót budowlanych odkryto i zadokumentowano obiekt pradziejowy, którym była chata przypisana ludności kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich (faza B2). Miała ona czworoboczny zarys o wymiarach 4 x 4,50 m. W wypełnisku obiektu odsłonięto 148 fragmentów ceramiki naczyniowej (głównie lepionej ręcznie), nieokreślony przedmiot żelazny, 3 bryłki żużla żelaznego, czaszkę ludzką oraz 24 fragmenty kości zwierzęcych. Poza obiektem natrafiono na nowożytny materiał masowy datowany na XVIII-XIX w.) i współczesny typu śmietnikowego z XX w.

Dokumentacja powykonawcza z badań znajduje się w WUOZ Lublin, Delegatura w Zamościu, a materiały zabytkowe zdeponowano w Muzeum Regionalnym w Hrubieszowie.

Hża - Chwałowski Trakt,
st. 21, pow. Radom,
woj. mazowieckie, AZP 79-69

patrz: neolit

INOWROCŁAW,
st. 100/101, gm. *loco*,
woj. kujawsko-pomorskie,
AZP 45-40/16,17

- osadnictwo kultury łużyckiej
- osada kultury jastorfskiej
- warzelnia soli i miejsce obrzędowe z okresu wpływów rzymskich
- osadnictwo późnośredniowieczne i nowożytne

Badania przeprowadzone przez Instytut Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu pod kierunkiem dr. Józefa Bednarczyka. Finansowane przez inwestora prywatnego.

Stanowisko nr 101 odkryto w wyniku weryfikacji badań powierzchniowych przeprowadzonych w latach 70. XX w. przez zespół badań Kujaw Instytutu Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Zajmuje ono zachodnie zbocze dolinki Rowy Rąbińskiego (Słonego) oraz jej podmokłe dno łączące stanowisko nr 101 z leżącym na przeciwległym zboczu i badanym od kilkunastu sezonów stanowiskiem nr 100. Odkryte tu w latach poprzednich urządzenia unikatowej, rozległej warzelni soli z okresu rzymskiego wychodzą poza granice wykopów w kierunku zachodniego zbocza dolinki, a ich kontynuację obserwujemy już w obrębie stanowiska nr 101.

Prace wykopaliskowe miały charakter ratowniczy. Podjęto je w związku z planowaną budową 2 pawilonów handlowych. Badaniami objęto większą część stanowiska nr 101 (po zachodniej stronie Rowu Rąbińskiego) oraz niewielką część stanowiska nr 100 (po wschodniej stronie). Ogółem zbadano powierzchnię 135 arów, rejestrując łącznie ponad 400 obiektów stanowiących relikty osadnictwa czterech kolejnych jednostek kulturowo-chronologicznych: łużyckiej, jastorfskiej, przeworskiej oraz okresu późnośredniowiecznego i nowożytnego.

Z kulturą łużycką można wiązać 3 jamy oraz kilkadziesiąt fragmentów ceramiki rejestrowanej w różnych strefach stanowiska. Wydaje się, iż tak nieliczne pozostałości świadczą o epizodycznej penetracji gospodarczej przez grupy ludności zamieszkujące sąsiednie tereny (stanowiska).

Kulturze jastorfskiej należy przyporządkować ponad 90 pozostałości osadnictwa koncentrujące się w zachodniej części stanowiska w najwyższej partii